

[Boligministeren.]

Driftslåneordningen blev etableret i 1971 under indtryk af voksende udlejningsvanskeligheder i det almennyttige nybyggeri. Den fungerer på den måde, at landsbyggefonden yder lån til nedbringelse af husleje eller indskud, og derigennem lettes udlejningen. For at sætte fonden i stand til at yde disse lån er hidtil stillet statslån på i alt 120 mill. kr. til rådighed for fonden. 70 mill. kr. er tilvejebragt med hjemmel i lov om boligbyggeri, medens de resterende 50 mill. kr. er stillet til rådighed ved lov nr. 87 af 29. marts 1972.

Låneordningen er blevet administreret således, at der er ydet driftslån til i alt ca. 15.000 lejligheder. Der er hidtil af landsbyggefonden alene ydet lån til byggerier, der har fået tilsagn om statsstøtte senest den 30. juni 1971, og kun til nedbringelse af huslejen for lejligheder med 3 eller flere beboelsesrum. På årsbasis andrager lånene knap 40 mill. kr.

Såfremt ordningen ikke bliver videreført, ophører alle udbetalinger i løbet af oktober kvartal 1974. Det vil nødvendiggøre tilsvarende husleje forhøjelser for at skaffe balance mellem ejendommenes indtægter og udgifter. Til illustration af disses størrelse kan jeg nævne, at der i ca. 5.000 lejligheder i Københavns amt gennem driftslåneordningen er givet årlige lejenedsættelser på mellem 3.000 kr. og 6.000 kr. Der kan altså her i en række bebyggelser blive tale om lejeforhøjelser af en sådan størrelsesorden, at mange beboere — uanset at en del af stigningen vil blive kompenseret gennem øget boligsikring — vil være ude af stand til at betale den øgede husleje.

Af hensyn til disse beboere og i øvrigt for at undgå øgede udlejningsvanskeligheder har regeringen fundet det påkrævet at søge låneordningen videreført.

Det er dog forudsat, at statslånet anvendes ikke bare til videreførelse af de nuværende driftslån, men også til betaling af beboerindskudslån og til ydelse af driftslån til bebyggelser, der har fået rentesikring efter den 30. juni 1971, såfremt fonden skønner, at der er behov herfor for at imødegå udlejningsvanskeligheder. For at denne forudsætning skal kunne opfyldes, kan det vise sig nødvendigt, at landsbyggefonden i højere grad end hidtil må supplere

statslånet med egne midler. Regeringen vil derfor overveje i det kommende folketingsår at stille forslag om ændring af boligbyggeriloven, således at en del af de midler, der stammer fra de såkaldte normaliseringsbidrag, tillige kan anvendes til ydelse af driftslån.

Det er fortsat tanken, at landsbyggefonden skal foretage fordelingen af udlånsmidlerne til de enkelte boligselskaber efter en nøje vurdering af behovet i de enkelte bebyggelser — såvel med hensyn til støtens omfang som med hensyn til, hvor lang tid støtten skal ydes. Desuden må fonden træffe bestemmelser om aftrapningen af lånene til de enkelte boligselskaber på basis af en konkret vurdering og om fordelingen af udlånsmidlerne på driftslån og beboerindskudslån.

Det foreslås endvidere, at der åbnes mulighed for, at også kommunerne kan medvirke til at løse eventuelle udlejningsvanskeligheder gennem ydelse af lån til landsbyggefonden. Dette skal ses på baggrund af, at kommunerne i forvejen på en række punkter har berøringsflader til det almennyttige byggeri. De yder således regaranti for det statsgaranterede prioritetslån, øver indflydelse på planlægningen af de enkelte bebyggelser, herunder lejlighedsfordelingen, samt på den udlejningspolitik, der praktiseres.

Om begge de forelagte lovforslag tillader jeg mig i øvrigt at henvise til forslagene tekst og bemærkninger. Jeg anbefaler forslagene til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Simonsen) (KF):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte *for-
slag til lov om investeringskonti*.

Lovforslaget har til formål at forøge den enkeltes mulighed for at spare op. Det er altså et forslag, der tilsigter at øge den private opsparing i samfundet.

Lovforslaget vil gøre det muligt for lønmodtagere at udskyde tidspunktet for beskættning af en opsparat kapital. En lignende mulighed foreligger til dels for selvstændige i form af afskrivninger, henlæggelser m.v., og disse regler er nødvendige hvis levestandarden stadig skal stige. En yderligere udvikling af lønmodtagernes opsparing vil virke på samme måde, samtidig med at den